

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra Fædra

Citation: Bang, Herman: "Fædra. Brudstykker af et livs historie.", i Bang, Herman: *Fædra. Brudstykker af et livs historie.*, J.H. Schubothes boghandel. Græbes bogtrykkeri, 1883, s. 210. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang11val-shoot-idm140665831779296/facsimile.pdf> (tilgået 27. september 2021)

Anvendt udgave: Fædra. Brudstykker af et livs historie.

men, faldt hun hen i lange Drømmerier, og hendes Øine fyldtes med Taarer.

— Er De bedrovet? spurgte Carl.

— Ja — lidt, hun forsøgte at smile.

— Hvorfor vil De ikke sige mig hvorfor.

— Nei, min Ven, det kan jeg ikke sige Dem.

Og hun løsnede blidt sin Haand af hans, thi hun led ved hans Kærtegn. Hun led under dem og hun veiede dem med bitter Nyfigenhed. Naar han tit, mens hun spillede for ham, trykkede Kys efter Kys, som brændte hendes Blod, paa hans Hænder, sagde hun til sig selv:

— Det er en Mønt, hvis Værd han ikke kender.

Naar han som før hvilede sit Hoved mod hendes Skuldre, sagde hun:

— Det er kun en Drift, hvis Indhold han ikke forstaar.

Og hun led og længtes dog efter denne ømme Tomhed.

Men en Tanke pinte hende Nat og Dag: Der vil dog komme en Tid, hvor han forstaar alt, hvad han har givet mig — den Dag, da han giver alt det samme til den, som han elsker.

Og da vil han hade mig.

Og altid jog det hende lige rastløst, og Nat efter Nat kastede hun sig søvnløs, angstfuld under samme Tankes Pinsel.

— Men han vil ikke huske det, sagde hun. Han vil have glemt det.